

ČASOPIS

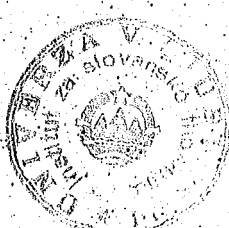
ZA

SLOVENSKI JEZIK, KNJIŽEVNOST IN ZGODOVINO

III. LETNIK.

UREJAJO IN IZDAJAJO:

FR. KIDRIČ, R. NAHTIGAL, FR. RAMOVŠ.

Per. II 55/3 (2. ex.)

LJUBLJANA.

1921—22.

Dodatek k razpravi „Instrumental sing. fem.**-oŕo : -oo : -o“.**

K str. 7. Prof. J. Melich mi je sporočil, da se nahajajo v „Abecedarium Slowenszko“ iz l. 1725. sledeči instrumentali sing. fem.: *ino szi nász sztwoioov drágoov kervjov odkúpo, molitva pred jeszvinov, z miloschov*. Končnica -om, -em se nahaja v abecedariju po J. Melichu le pri masc. in neutr.

K str. 8. Stavek o končnici instrumentala sing. masc. in neutr. se nanaša seveda na slovenščino v obče; v prekmurščini pri teh oblikah menda sploh ni več naglašene končnice.

K str. 10. V besedi $\chi\mu\epsilon$ cirilskega teksta stoji v originalu nad χ neka pika.

K str. 14. Sbornik sinodalne biblioteke iz l. 1345. v katerem se nahaja hronika Konstantina Manasija, je podrobno opisal K. Račenko (Otčet o zanjatijah rukopisjami v bibliotekah i drugih učenyh učreždenijah Moskvy i S.-Peterburga v tečenie sent. i okt. 1896 g. Kijev 1898, str. 3 sl.). Dva odlomka iz Manasijeve hronike je objavil tudi Lavrov v prilogi k „Obzoru“ (str. 1—10). Tudi v njih se nahaja končnica -ож, n. pr. str. 1: *ТАКОБОЖ ОДЕЖАЕЖ ДОБРОУЗЕТЩЕЖ И ДОБРОТКАННОЖ ОБЛЕЧЕНА БЪ* i. dr. Primere v razpravi bi bilo seveda mogoče pomnožiti tudi še iz drugih tekstov.

K str. 15. Kaj je v tekstih, kakor so apostol iz Strumice⁶ Bolonjski psalter i. pod., starejše, ali macedonska ali vzhodno-bolgarska jezikovna črta, morajo pokazati še nadaljnje študije.

K str. 16—17. O piscih („dijakih“) moldavo-valaških listin pravi K. Jireček v oceni Miletičevih izdaj, da so bili „mnogi tuji, begunci iz Bolgarije, pozneje iz Srbije“ (n. pr. „Dragomir Srbin“ ok. 1566). „Jezik valaških listin je pretežno bolgarskega tipa, ali nahajajo se tudi, kakor povdarja Miletič, posebno nekako po 1430, pogostni srbizmi“ (Arch. f. slav. Phil. XIX. 605 sl.). Jireček sploh svari, da se v etnografskem pogledu

ne sklepa preveč iz teh listin. Vplivali so tudi stalni srbski, in bolgarski obrazci (l. c. 602 sl.). Miletičeve opazke o jeziku listin (Sbornik bolg. ministr. IX. 295) niso zadostne.

K str. 17—19. Slučaj kontrakcije v instr. sing. fem. ni seveda jedini v stesl. spomenikih. Kontrakcija se pojavlja v njih še bolj v drugih primerih kakor v sestavljeni adjektivni sklanji in pri glagolu.

K str. 21—22. Prvi del dela Verhratskega je izšel l. 1899. Za karpatske Maloruse so važne tudi studije A. L. Petrovai *Materiały dla historii Ugorskoj Rusi*, vyp. I-VII (gl. Jagič, Arch. f. slav. Phil. XXXII. 303 sl. ter XXXVI. 496 sl.). V zadnjem zvezku je objavljen starejši tekst, neke vrste postila, iz XVIII. stol., v katerem je vse polno primerov instrumentala na *-ov*, *-ev* in tudi *-juv* (pri osnovah na *-i*). Prim. Jagič, Arch. f. slav. Phil. XXXVI. 502.

K str. 23. Neke velikoruske oblike na *-ov* v starejših tekstih in tudi današnjih narečjih (prim. Sobolevskij, Lekciji po ist. russ. jaz. ³ 122; Polivka, Sbornik stat. posv. Lam. 107; Sahmatov, Izsled. o dvinskih gram. XV. v., str. 111 i. dr.) je treba, se mi zdi, tako isto izvajati iz prv. prehoda splošno-ruskega *-oŕ* v *-ŕ* v poljsko-pomorjanskem sosedstvu. Se-li nahaja na ruskem omejnem ozemlju kje tudi kontrahirana končnica *-u* iz *-ŭ*, ne morem določiti.

R. Nahtigal.

